

یادداشت

عزیزاطاعتی
کارشناس کشتی

تکنیک کشتی گیران باید به روز شود

اکنون زمان آن رسیده که کشتی ایران دنبال کیفیت مدال‌ها باشد و به ملی‌پوشان پیاموز که رنگ مدال باید بهتر شود. چرا که در بازی‌های آسیایی و المپیک، رنگ مرغوب مدال اهمیت بیشتری دارد. به عبارت دیگر، اگر تیم چهار مدال طلا می‌گرفت، بهتر از ده مدال بود. این سخن به معنای بی‌اهمیتی قهرمانی آنها نیست؛ چه اینکه برخی از ملی‌پوشان برای اولین بار روی تشک قهرمانی آسیای بزرگسلان با حرفان سرشاخ شدند.

از سوی دیگر، در دومین سال پس از المپیک، تیم‌های تراز اول دنیا باید ترکیب اصلی خود را بشناسند. اگر کشتی‌گیر ایرانی فینالیست شدند و تنها دو ملی‌پوش طلا گرفتند، باخت پنج کشتی‌گیر دیگر ناشی از مشکل فنی بود. آنها باید در تمرین، مهارت‌های پیروزی را بیاموزند. ملی‌پوشان در اردو تمرین مهارت بُرد را کمتر دارند و اطلاعاتشان به روز نیست. برای نمونه، مهدی یوسفی در وزن ۷۹ کیلو آزاد دوبرو - نه مربی اش و نه خودش - نمی‌دانست که روی تشک وقتی فن می‌زند و پایش بیرون از تشک باشد، امتیاز نمی‌گیرد؛ اما وقتی داور به او امتیاز نداد، به این مسأله اعتراض داشت.

جدای از مهارت پیروزی، باید روی کیفیت مدال کشتی‌گیران کار کرد. بی‌تردید، کار کشتی‌گیران در بازی‌های آسیایی برای رقابت با کشتی‌گیران قرقیزستان، ژاپن، ازبکستان و حتی هند بسیار سخت است و قرقیزها در ناگویا به مراتب قوی‌تر ظاهر می‌شوند. سه، چهار وزن ایران روی لبه‌پرتگاه قرار دارد. چرا که همه کشورها در مسابقات، با بررسی شرایط کشتی‌گیران و آنالیز، شرایط بهتر را برای تمرین پیشنهاد می‌دهند. کادر فنی تیم ملی ایران نیز باید با بررسی واقع‌بینانه رقبا و با تمرینات جدید و نوآوری، تلاش کنند باخت کشتی‌گیران به بُرد تبدیل شود. در واقع، کشتی‌گیران باید به کشتی‌کلاس دنیا نزدیک شوند.

اگر استراتژی روز دنیا و نوآوری در تمرینات نباشد، دیگر از کشتی‌تراز اول ایران نامی نمی‌ماند. کشتی ایران در بازی‌های آسیایی با سختی دارد و البته اوزان سبک به مراتب چالش بزرگ‌تری دارند. کادر فنی نباید بترسند، اما باید کار کرد تا شرایط بهتر شود. اگر کشتی‌گیران هیچ فن جدیدی به فنون خود اضافه نکنند و تغییری در کارشان ندهند، به خاطر شناختی که رقبا با آنالیز از آنها به دست می‌آورند، نه تنها باخت‌ها به بُرد تبدیل نمی‌شود، بلکه شاید بُردها نیز جای خود را با باخت عوض کنند. زیر کشورهای دیگر بافاصله پس از مسابقات، ایرانی‌ها را زیر ذره‌بین می‌برند و روی فنون و شگردهای آنها کار می‌کنند و ملی‌پوشان ما با جاماندن از رقبا در مسابقات آینده به مشکل می‌خورند. به عنوان مثال، اگر حریف هندی‌های ساروی تکنیک داشت، شک نکنید ساروی به دردمر می‌افتاد و طلا نمی‌گرفت. برای پیشرفت و به‌روز شدن کشتی‌گیران، باید تیم آنالیز دست‌به‌کار شود. غلامرضا فرخی که طلای جهانی را سال قبل گرفته بود، در قهرمانی آسیا باخت، چون پس از جهانی چیزی به او اضافه نشده است و همه رقبا فنون و شگردهای او را می‌شناسند و به همین دلیل در این رقابت‌ها باخت. بنابراین بازمینی، آسیب‌شناسی و طراحی تمرینات جدید برای کشتی‌گیران لازم است تا آنها با نوآوری در میدان بعدی حاضر شوند.

«ایران» عملکرد تیم ملی کشتی فرنگی در قهرمانی آسیا را بررسی می‌کند

طلاهای استخراج نشده در معدن بیشکک

سینا حسینی/ رقابت‌های کشتی فرنگی قهرمانی آسیا در بیشکک با قهرمانی مطلق تیم ایران به پایان رسید؛ دستاوردی که در نگاه اول، اقتدار بی‌چون‌وچرای فرنگی‌کاران کشورمان در قاره را نشان می‌دهد. کسب مدال در هر ۱۰ وزن و ثبت ۱۹۵ امتیاز، چهارمین قهرمانی پیاپی در آسیا را برای ایران به ارمغان آورد. اما در پس این موفقیت آماری، نگرانی جدی برای بازی‌های آسیایی ناگویا وجود دارد، عملکرد ضعیف در فینال‌ها؛ گویی معدن طلای ایران تنها تا پای گودال حفاری شده، اما ماده ارزشمند از دل آن بیرون نیامده است.

۶ کشتی‌گیری که به دیدار پایانی راه یافتند، تنها محمدهادی ساروی و امین میرزازاده (هر دو در اوزان سنگین) موفق به شکست حریفان خود شدند و ۴ فینالیست دیگر با وجود برتری فنی نسبی، در لحظات حساس نتیجه را واگذار کردند. این یعنی نرخ تبدیل مدال فینال به طلا فقط ۳۳ درصد است؛ آماري که برای تیمی با پشتوانه قهرمانی‌های متوالی، اصلاً قابل قبول نیست. در عمل ۴ مدال طلا در همان لحظات پایانی، در مقابل چشمان کادر فنی استخراج نشد و به خاک سپرده شد.

چرا این اتفاق افتاد؟ کارشناسان حاضر در بیشکک دلایل اصلی را چنین برمی‌شمارند: نخست، ضعف در مدیریت کشتی‌های نزدیک. در هر چهار فینال از دست رفته، کشتی‌گیران ایرانی در دقایق پایانی با تایم دوم تمرکز خود را از دست دادند و اجازه برگشت به حریف را صادر کردند. دوم، فشار روانی فینال. برای کشتی‌گیران جوانی مانند جرکنی، رضایی و حسینی، اولین تجربه فینال آسیایی همراه با استرس و انفعال بود. سوم، آنالیز دقیق حریفان. تیم‌های قرقیزستان، ازبکستان، ژاپن و قزاقستان با برنامه‌ریزی فنی، نقاط ضعف

فرنگی‌کاران ایران را شناسایی کرده بودند و چهارم، کمبود تجربه در کشتی‌های امتیازی. در مسابقاتی که نتیجه با یک یا دو امتیاز تعیین می‌شد، حریفان با هوشمندی تاکتیکی برتری داشتند.

نکته هشداردهنده‌تر، نزدیک شدن رقباست. فاصله امتیازی ایران با قرقیزستان (۴۲ امتیاز) و ازبکستان (۵۹ امتیاز) در نگاه اول امن به نظر می‌رسد، اما اگر همان ۴ فینال از دست رفته به طلا تبدیل می‌شد، این فاصله به بالای ۱۰۰ امتیاز می‌رسید. یعنی رقبا در حال کاهش فاصله هستند

و بیشکک زنگ خطری برای ناگویاست. تیم ایران پتانسیل قهرمانی مطلق آسیا را دارد، اما برای تبدیل این پتانسیل به طلاهای واقعی در بازی‌های آسیایی، نیاز قوری به کار روی مدیریت فینال‌ها، آمادگی روانی و تاکتیک‌های لحظات حساس دارد. ناگویا دیگر خبری از حریفان آسان نیست و هر اشتباه، بهایی جز از دست رفتن طلا ندارد. حالا باید دید کادر فنی و کشتی‌گیران از تجربه تلخ پیشکک، پلی خواهند ساخت به روزهای شیرین ناگویا یا اینکه باز هم حسرت طلاهای استخراج نشده، میهمان کاروان ایران خواهد شد.

حسن رنگرز، سرمربی تیم ملی کشتی فرنگی در گفت‌وگو با «ایران»:

با تیمی جنگنده تاریخ‌سازی کردیم

مسیر پشوانه‌سازی را با قدرت ادامه می‌دهیم

مهم‌تر از مدال‌ها، نوع جنگندگی آنها بود. خدا را شکر می‌کنیم که توانستیم برای نخستین بار چهار سال پیاپی قهرمان آسیا شویم

مهم‌تر از مدال‌ها، نوع جنگندگی آنها بود. خدا را شکر می‌کنیم که توانستیم برای نخستین بار چهار سال پیاپی قهرمان آسیا شویم

رزم‌موفقیت تیم را در چه می‌بینید؟ انسجام. ما به یک وحدت فکری و تاکتیکی رسیده‌ایم. هر کشتی‌گیر دقیقاً می‌دانست چه وظیفه‌ای دارد و چگونه باید مبارزه را مدیریت کند. همچنین اعتماد متقابل بین کادر فنی و ورزشکاران بسیار مؤثر بود.

گفته می‌شود در این دوره اغلب کشتی‌گیران جوان را به همراه داشتید؟ ۱۰ کشتی‌گیری که حضور داشتند، هفت فرنگی کار تیم برای نخستین بار رویداد قهرمانی آسیا را در رده سنی بزرگسالان تجربه می‌کردند؛ یعنی ۸۰ درصد تیم جوان شده بود. غلامرضا فرخی هم در وزن غیرتخصصی خود یعنی ۸۷ کیلوگرم روی تشک رفت. البته می‌توانستیم با چهره‌های نامداری چون پیام احمدی، کشتکار، سعید اسماعیلی و... تیم را تقویت کنیم، اما اولویت من پشوانه‌سازی بود و با بردن نفرات قهرمان چرخه انتخابی، به نوعی عدالت را رعایت کردیم.

تیم شما همان روز اول قهرمانی خود را مسجل کرد؟

ما سه روز در مسیر بودیم که خستگی بیش از حد، فشاری مضاعف به آنها آورد. به مدت ۴۰ روز هم از خانواده‌هایشان دور بودند. باید از هیأت کشتی‌مازندران تشکر کنم که تمام‌وکمال در مدت اردو در اختیار تیم‌های آزاد و فرنگی بود. اما حمایت‌های فدراسیون و برتری همکاران باعث تقویت روحی و فنی کشتی‌گیران شد و همان روز اول قهرمانی تیم را مسجل کردیم. هر چند فشارهای روحی در مسابقات قاره‌ای همیشه بیشتر است.

قدم بعدی تیم چیست؟

هدف اصلی ما رسیدن به اوج آمادگی برای مسابقات جهانی و کسب سهمیه‌های بیشتر المپیک است. آسیا یک مرحله مهم بود، اما راه اصلی هنوز در پیش است. تلاش ادامه دارد و مطمئن باشید این تیم ظرفیت‌های بزرگ‌تری هم دارد. با این حال ممنونم از مردم که همیشه پشت تیم هستند. حمایت هواداران واقعاً به تیم انرژی می‌دهد. قول می‌دهم همین مسیر رو به جلو را با قدرت ادامه دهیم.

بزرگی چون المپیک و جهانی، فرنگی‌کاران آماده‌ای چون مهدی محمدی، پیام احمدی، محسن نژاد، کشتکار و... نیز حضور دارند. دو تیم اول و دوم رنگرز بسیار به هم نزدیک هستند. سه تیم دیگر

آماده بودند. چند ماه روی جزئیات کار کردیم و خوشبختانه نتیجه تلاش‌ها دیده شد. مهم‌تر از مدال‌ها، نوع مبارزه‌ها و جنگندگی آنها بود. خدا را شکر می‌کنیم که توانستیم برای نخستین بار، چهار سال پیاپی قهرمان آسیا شویم و از همه مهم‌تر، برای اولین بار در تاریخ، هر ۱۰ ملی‌پوش مدال گرفتند. این یعنی یک تیم کامل، یکدل و جنگنده و تاریخ‌ساز.

این افتخارآفرینی، حسن رنگرز سرمربی تیم ملی کشتی فرنگی، از پشت‌صحنه‌های این موفقیت، نقاط قوت تیم و مسیر آینده در گفت‌وگو با «ایران» سخن می‌گوید.

ارزیابی شما از عملکرد تیم در این دوره از رقابت‌های قهرمانی آسیا چیست؟ صادقانه بگویم از عملکرد کشتی‌گیران واقعاً راضی هستم. هم از نظر فنی و هم از نظر ذهنی

مهدی محمدی، رئیس انستیتو کشتی در گفت‌وگو با «ایران»:

باید فاصله فنی نفرات اول و دوم هر وزن کاهش یابد

گروه ورزشی/ تیم ملی کشتی فرنگی ایران برای دومین دوره متوالی، عنوان قهرمانی تیمی مسابقات آسیایی را کسب کرد. پس از ایستادن روی سکوی اول رقابت‌های قرقیزستان، مهدی محمدی، رئیس انستیتو کشتی، در گفت‌وگو با «ایران» می‌گوید: «حسن رنگرز پنج تیم آماده برای رویدادی در اختیار دارد و پنج کشتی‌گیری که به بیشکک آورد، اولین تجربه قهرمانی آسیا را در این رده به دست آوردند. به نظر من، سرمربی تیم ملی فقط باید فاصله فنی نفرات اول و دوم (به جز در وزن‌های ۵۵ و ۱۳۰ کیلوگرم) را کاهش دهد.»

محمدی درباره کاهش تعداد مدال‌های طلای تیم نیست به دوره پیشین نیز توضیح داد: «این دوره از رقابت‌ها در سطح خوبی برگزار شد و تیم کشورمان با تلفیقی از جوانان و باتجربه‌هایی چون امین میرزازاده و هادی ساروی عازم شد.

پختگی جوانان آینده‌دار در قهرمانی آسیا

تورنمنت‌ها و مسابقات گوناگون محک‌بزنند و به جای یک تیم، سه تیم ملی با کادر فنی جداگانه داشته باشد. کادر فنی باید رقابت‌ها را چنان تقسیم کند که همه جوانان آینده‌دار فرصت رقابت با حریفان خارجی و افتخارآفرینی پیدا کنند. چشم‌انداز ما در کشتی فرنگی باید میادین بزرگ و سرزشت‌ساز باشد، نه صرفاً کسب طلا و قهرمانی در همه رقابت‌ها. به نظر می‌رسد برای آنکه تیم در قهرمانی جهان، بازی‌های آسیایی و المپیک به مقام قهرمانی برسد، باید مانند دوران قهرمانی بین‌المللی پخته شوند تا تیم دچار نوسان نگردد. از سوی دیگر، چرخه انتخابی به گونه‌ای طراحی شده که کشتی‌گیران شاخص قهرمانی کشور، جواز حضور در قهرمانی آسیا را به دست می‌آورند.

پشوانه‌سازی به رقابت‌های قهرمانی آسیا اعزام کرد. هرچند گاهی نتیجه‌گرایی اهمیت پیدا می‌کند، اما تحقق هدف از هر چیزی مهم‌تر است. معمولاً کادر فنی تیم ملی را براساس چند دلیل انتخاب می‌کنند؛ نخست آنکه همگان انتظار دارند تیم ملی کشتی فرنگی همواره قهرمان باشد، حتی در آسیا. این مسأله کادر فنی را زیر فشار می‌برد و به همین دلیل امکان ساختن پشوانه‌ها فراهم نمی‌شود. چرا که کشتی‌گیران جوان و آینده‌ساز باید با سرشاخ شدن با رقبا در قهرمانی آسیا و تورنمنت‌های بین‌المللی پخته شوند تا تیم دچار نوسان نگردد. از سوی دیگر، چرخه انتخابی به گونه‌ای طراحی شده که کشتی‌گیران شاخص قهرمانی کشور، جواز حضور در قهرمانی آسیا را به دست می‌آورند.

اما به نظر می‌رسد ایران برای تضمین قهرمانی در المپیک، ناگزیر است در چهار سال منتهی به بازی‌ها، کشتی‌گیران متعددی را در

یادداشت

ناصر نوروزی
مربی اسبق تیم ملی کشتی فرنگی

شاید بهترین شیوه برای استفاده از کشتی‌گیران شاخص ایران در کشتی فرنگی، مشابه کشورهای صاحب سبکی چون ژاپن، قزاقستان، قرقیزستان و ازبکستان، آن باشد که این ستاره‌ها تنها در میادین مهم به میدان بروند تا در نهایت روی تشک المپیک با حریفان سرشاخ شوند. به بیان دیگر، استراتژی فدراسیون برای ستاره‌های کشتی باید معطوف به آمادگی برای افتخارآفرینی در بازی‌های آسیایی و المپیک باشد، نه قهرمانی آسیا. به جای آن، باید جوانان مستعد و آینده‌دار را برای

و تنها هادی ساروی و امین میرزازاده با پیروزی به مدال طلا دست یافتند. ایرانی‌ها در سه فینال اوزان میان‌وزن برابر کشتی‌گیران میزبان، قرقیزستان، باختند نه حریفانی از ازبکستان، کوره شمالی و جنوبی یا ژاپن. باخت‌هایی که تا حدی مشکوک به نظر می‌رسد؛ گویی میزبانی به قرقیزستان کمک کرده تا در کوشی خود نایب‌قهرمان آسیا شود. این جایگاه نشان‌دهنده پیشرفت با تیمی یک‌دست نیست، بلکه احتمالاً میزبانی، داورها را تحت تأثیر قرار داده است. هادی ساروی و امین میرزازاده دو سلطان سنگین‌وزن کشتی فرنگی در آسیا و جهان هستند. قهرمانی آنها نشان می‌دهد چرا رنگرز به این دو میدان می‌دهد تا در کوران مسابقه باشند، اما این سیاست را در قبال بقیه اوزان اجرا نکرده و در اوزان زیر ۹۷ کیلوگرم جوان‌گرایی را ترجیح داده است. او با استراحت دادن به کشتی‌گیران نامدار نیازمند کاهش وزن زیاد، جوانان را روی تشک بیشکک محک زد تا برای سال پرتزافیک پیش رو-بازی‌های آسیایی پیدا خواهد کرد.

شکست عجیب مقابل حریفان قرقیزستانی

یادداشت

مجدد حاتم
کارشناس کشتی

چهارمین قهرمانی تیم ملی کشتی فرنگی در آسیا، نتیجه‌ای قابل قبول بود، اما این موفقیت در شرایطی رقم خورد که تیم تحت تأثیر جو جنگی، بدون تمرین جدی و با سفر زمینی اعزام شد. با توجه به تغییر سیستم امتیازدهی توسط اتحادیه جهانی، کاهش ۵ امتیاز ایران نسبت به دوره قبل را نمی‌توان افت محسوب کرد و در عوض، کسب ۱۱۵ امتیاز توسط هند را باید پیشرفت ارزیابی نمود.

اصل مهم برای تعریف افت و پیشرفت در کشتی، مدال است. نکته عجیب در نتایج تیم ملی کشتی فرنگی این است که از جمع هفت فینالیست ایرانی، پنج کشتی‌گیر مغلوب شدند